GŁOS NR 75 styczeń 2013

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA śś. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

W żłobie leży, któż pobieży…

Jak co roku z wielką radością, po oczekiwaniu rozświetlonym świecą roratnią, siedliśmy do świątecznego, wigilijnego stołu. Składaliśmy sobie życzenia, przełamując się nie tylko opłatkiem. Biały chleb, którym dzieliliśmy się nawzajem, był również świadkiem i symbolem tego, co w nas miało i dokonało się. Boże Narodzenie, gdy wspominamy przyjście Boga w ludzkim ciele, to przecież czas mojego wewnętrznego przełamania się. Bo dla tego „przełamania" właśnie przyszedł do nas Pan. Rodząc się z Przeczystej Dziewicy Maryi, rozpoczął ziemską drogę uwalniania człowieka od grzechów, które wypełniło się w męce, krzyżu i Zmartwychwstaniu. Chrystus rodząc się z Niepokalanej Matki objawia nam prawdę, że Bóg jest rzeczywiście blisko człowieka. Ta bliskość Pana Jezusa, daje moc człowiekowi o czystym sercu, aby wybaczył, aby przeprosił, aby na nowo budował i przemieniał relacje z najbliższymi, z każdym bliźnim; bliskość Pana, który wszedł w historię człowieka i w niej pozostaje sprawia, że przełamany opłatek przy wigilijnym stole nie był zwykłym, tradycyjnym zwyczajem, ale rzeczywistym, osobistym przełamaniem się nie tylko względem tych, z którymi zasiadłem do świątecznego stołu, ale wobec każdego człowieka.

„W żłobie leży, któż pobieży kolędować małemu…?" Nie wiem czy zastanawialiśmy się, że ta piękna i chyba wszystkim Polakom znana kolęda, w pierwszych swych wierszach, stawia nam pytanie: „Któż pobieży…?" Patrząc dziś na stajenkę betlejemską, a w niej narodzonego Zbawiciela świata, odpowiadamy: „Panie Jezu, dziękując Ci za Twoje przyjście do nas i ciągłe przychodzenie w Komunii św., prosimy, abyś dał nam – dorosłym, młodzieży i dzieciom łaskę nie tylko kolędowania Tobie, ale ciągłego oddawania Ci chwały naszym życiem".

Kochani Siostry i Bracia Parafianie i Sympatycy naszej parafii, razem z wszystkimi braćmi kapłanami życzę z okazji Urodzin naszego Pana i Odkupiciela odwagi w kroczeniu drogami Wiary, miłości rodzinnej, zgody, pokoju i zdrowia, a ukochanej Ojczyźnie, naszej Matce, dobrych i oddanych dzieci.

Ks. Marcin Staniszewski
proboszcz

Kochanym Babciom i Dziadkom w Dniu Ich Święta w dniach 21 i 22 stycznia składamy najlepsze życzenia radości Bożej oraz wiele miłości ze strony najbliższych

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Ogólna: Aby był promowany autentyczny rozwój gospodarczy, szanujący godność wszystkich ludzi i wszystkich ludów.

Misyjna: Aby chrześcijanie różnych wyznań mogli podążać do jedności, której pragnie Chrystus.

SŁOWO NA NIEDZIELĘ /z komentarza do NT//

25 XII- Narodzenie Pańskie, uroczystość, Łk2,1-14. Opis narodzenia Jezusa rozpoczyna wzmianka chronologiczna, której celem jest wskazanie, że fakt ten miał miejsce w ściśle określonym czasie, dobrze znanym z historii powszechnej. Na podstawie danych zawartych w Ewangeliach oraz u historyka żydowskiego Józefa Flawiusza można stwierdzić, że Jezus narodził się jeszcze przed śmiercią Heroda (4r.p. Chr.), czyli między rokiem 8 i 6. Św. Łukasz opisał całe wydarzenie w sposób niezwykle prosty i zwięzły, ograniczając się do poinformowania, w jakim miejscu Jezus przyszedł na świat i że był On pierworodnym synem.

29XII- Niedziela, Świętej Rodziny, Mt2,13-15.19-23 Chrystus otaczany czcią przez pogan jest ścigany przez swój naród jak złoczyńca. Ta prawidłowość powtórzy się w życiu Jezusa parokrotnie. Przedstawiając Jezusa, jako twórcę i przewodnika nowego ludu wybranego, ewangelista zaznacza, że jest On Synem Bożym w sensie pełniejszym niż Izrael. Egipt, w którym schroniła się Święta Rodzina i z którego powróciła, Przywodzi na pamięć starożytny kraj nad Nilem, miejsce niewolniczej pracy potomków Jakuba; Herod kojarzy się z faraonem zaś Jezus z Mojżeszem. Jak Mojżesz wyprowadził Izraelitów z niewoli egipskiej, tak Jezus wyprowadzi nowy lud Boży z niewoli grzechu.

05 I- II Niedziela po Narodzeniu Pańskim, J1,1-18 Początek roku pachnie świeżością. Ale nie tylko z tego powodu, że wymieniamy zeszłoroczny kalendarz na nowy. W tych dniach uświadamiamy sobie, że przed nami otwiera podwoje już kolejny rok w naszym życiu. Czy będzie on lepszy od poprzedniego? Tego jeszcze nie wiemy. Oczywiście, że chcielibyśmy, aby było nam w tym nowym roku lepiej. Pismo Święte przypomina, że początkiem wszystkiego jest Bóg. On daje nam życie, On uświęca i On chroni nas przed mocami ciemności. Od Boga możemy otrzymać potrzebne nam łaski, ale tylko wówczas, gdy będziemy chcieli je wykorzystać ku dobremu. Pamiętajmy, że wobec Boga nie liczy się to, ile w ciągu tego roku zarobimy pieniędzy. Z tego będziemy rozliczać się przed fiskusem. My rozliczymy się przed Bogiem z tego, ile dobra uczynimy w nowym roku.

06 I- Objawienie Pańskie, Mt2,1-12 Ewangelista opisuje reakcje różnych ludzi na wiadomość o narodzeniu Jezusa Chrystusa. Król Herod poczuł się zagrożony, dlatego kazał zabić betlejemskie dzieci. Mędrcy z Mezopotamii natomiast zdecydowali się na długą i niepewną podróż. Ofiarowane przez nich dary to symbole królewskiej godności/złoto/ i boskości Jezusa/kadzidło/ oraz zapowiedź Jego Męki/mirra/. W sprzeciwie Żydów i przychylnym przyjęciu Jezusa przez pogan, Ewangelista widzi zapowiedź Bożego planu zbawienia, który obejmie wszystkich ludzi, a więc także pogan. Naród wybrany natomiast odrzuci Jezusa jako Zbawiciela. W uroczystości Objawienia Pańskiego wyrażamy Bogu wdzięczność za powszechność zbawienia, którego zwiastunem był hołd pogańskich mędrców.

12 I- Niedziela Chrztu Pańskiego, święto, Mk3,13-17 Każdy otrzymuje od Boga określone powołanie. Nie ma w oczach Bożych ludzi bezproduktywnych. Czasem w wyniku pewnych fizyczno- umysłowych ograniczeń ktoś zdaje się stać na marginesie życia społecznego. Jeśli tak się dzieje, jest to wina otoczenia, w jakim żyje. Wystarczy zapytać osoby, które wychowują niepełnosprawne dzieci. Ile te dzieci potrafią wnieść radości w ich życie! Załamujemy się czasem, bo praca, którą wykonujemy nie spełnia naszych oczekiwań, kraj, w którym żyjemy, nie jest taki, jakiego byśmy oczekiwali, nasi najbliżsi , mąż, żona, dzieci, nie odzwierciedlają naszych marzeń. Naszym podstawowym powołaniem jest znalezienie drogi do Boga. Gdy odkryjemy Jego obecność w naszym życiu, wówczas szara codzienna droga do pracy nabierze kolorów, a uśmiech męża, żony czy dziecka będzie na nowo promieniował świeżością.

19 I – II Niedziela Zwykła, J1,29-34 Jan Chrzciciel był człowiekiem, który doskonale znał swoje miejsce w porządku dziejów zbawienia. Do chwili, gdy Jezus nie przychodził nad Jordan, wielu ludziom wydawało się, że to Jan jest oczekiwanym mesjaszem. Jan w tym czasie wypełniał tylko swoją powinność- chrzcił wodą i wzywał do nawrócenia. Miał też wokół siebie uczniów. Gdy jednak przyszedł Jezus, Jan ustąpił Mu miejsca. Pokazał, kto jest prawdziwym Mesjaszem. Łatwo jest ulec pokusie wielkości zwłaszcza, gdy ludzie nas chwalą, podziwiają i idą za naszymi radami. Nawet, gdy na początku działało się bezinteresownie, kiedy nie myślało się o własnych korzyściach, nagle zaczyna się odczuwać przyjemność posiadania władzy. Warto od czasu do czasu zrobić sobie rachunek sumienia i zapytać samego siebie, czy intencje, którymi się dziś kieruję nadal są tak szlachetne, jak były na początku.

26 I – III Niedziela Zwykła, Mt4,12-23 Powołanie do misji, jaką wyznacza nam Bóg ma właśnie taki przebieg jak w przywoływanych dziś scenach powołania Piotra i Andrzeja oraz Jakuba i Jana. My także mamy własną łódź i własne sieci. Nagle słyszymy głos Jezusa, który zaprasza nas do swojej służby. Natężenie Jego wezwania wciąż rośnie, na tyle, że nie jesteśmy w stanie już spokojnie żyć i czujemy coraz bardziej, że musimy pójść za Nim. Niestety, bywa i tak, że łódź i sieci stają się dla nas ważniejsze. Dają poczucie stabilizacji życiowej. Jezioro Galilejskie ma swoje wyraźnie ograniczone kontury. Gdy zostaniemy rybakami nad jego brzegiem, nigdy nie wypłyniemy gdzieś dalej. Uczniowie Chrystusa idą aż po krańce ziemi. Ich horyzonty stają się szersze od tych, które widzą rybacy w małej przystani. Pójście za Jezusem oznacza trud, ale daje jednocześnie satysfakcję, że uczestniczymy w Bożym planie zbawienia. Nie bójmy się tego!

KATECHEZA bł. JANA PAWŁA II

CZYŚCIEC- NIEZBĘDNE OCZYSZCZENIE PRZED SPOTKANIEM Z BOGIEM. Jak stwierdziliśmy w poprzednich dwóch katechezach, człowiek w zależności od tego, czy w ostateczności opowiada się za Bogiem, czy przeciw Bogu, staje przed jedną z alternatyw: albo żyje z Panem w szczęściu wiecznym, albo też pozostaje z dala od Jego obecności. Ci, którzy otwierają się na Boga, ale w sposób niedoskonały, na drodze do pełni szczęścia, muszą przejść przez oczyszczenie, które wiara Kościoła opisuje w nauce o czyśćcu. W Piśmie Świętym możemy znaleźć stwierdzenia, które pomagają zrozumieć sens tej nauki nie wyłożonej jednak w sposób formalny. Wyrażają one przekonanie, że nie można zbliżyć się do Boga, zanim nie przejdzie się przez swego rodzaju oczyszczenie. Zgodnie z religijnym prawodawstwem Starego Testamentu, to, co jest przeznaczone dla Boga powinno być doskonałe. Z tego też względu wymaga się też fizycznej nieskazitelności dla tych rzeczywistości, które mają kontakt z Bogiem zarówno w wymiarze ofiarniczym jak np. zwierzęta ofiarne, jak i instytucjonalnym, jak w przypadku kapłanów sprawujących kult. Oprócz nieskazitelności fizycznej, pojedyncze osoby jak i całe zgromadzenie muszą całkowicie oddać się Bogu przymierza zgodnie z doniosłym nauczaniem Księgi Powtórzonego Prawa. Trzeba miłować Boga z całej duszy, czystym sercem i potwierdzać to uczynkami. Nieskazitelność wymagana jest tak samo po śmierci, by wejść w doskonałą i ostateczną komunię z Bogiem. Ten, kto tej nieskazitelności nie osiągnął, musi przejść przez oczyszczenie. Sugeruje to tekst św. Pawła. Mówiąc o wartości dzieła każdego człowieka, które ujawni się w dniu sądu, Apostoł stwierdza: „Ten, którego dzieło wzniesione na fundamencie/którym jest Chrystus/ przetrwa, otrzyma zapłatę; ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę: sam wprawdzie ocaleje, lecz jakby przez ogień. Aby osiągnąć stan doskonałej nieskazitelności, potrzebne jest czasem wstawiennictwo lub pośrednictwo jakiejś osoby. Na przykład

Mojżesz uzyskuje przebaczenie dla ludu dzięki modlitwie, w której odwołuje się do zbawczego dzieła dokonanego przez Boga w przeszłości i prosi Go o wierność przysiędze złożonej ojcom. Postać Sługi Pańskiego, ukazaną w Księdze Izajasza, wyróżnia także funkcja wstawiania się i pokuty za wielu pod koniec swoich cierpień „ujrzy światło" i „usprawiedliwi wielu" dźwigając ich nieprawości. Na tle Starego Testamentu, można uznać Psalm 51/50/ za syntezę procesu powracania do pierwotnej nieskazitelności: grzesznik wyznaje i uznaje własną winę, usilnie prosi o oczyszczenie lub obmycie, by móc głosić chwałę Bożą. W Nowym Testamencie Chrystus ukazany jest jako ten, który się wstawia i przyjmuje na siebie funkcje najwyższego kapłana w dniu przebłagania. Kapłaństwo nabiera jednak w Nim nowego i ostatecznego kształtu. Tylko jeden raz wchodzi On do niebieskiej świątyni, by wstawiać się za nami przed obliczem Boga zwłaszcza. Jest On kapłanem, a jednocześnie „ ofiarą przebłagalną" za grzechy całego świata. Jako Ten, który się wstawia i dokonuje za nas zadośćuczynienia. Jezus objawi się w pełni przy końcu naszego życia ofiarowując swe miłosierdzie, ale także osądzając tych, którzy odrzucają miłość i przebaczenie Ojca. Ofiarowanie miłosierdzia nie zwalnia z obowiązku , byśmy przed obliczem Pana stawili się czyści i nieskazitelni, bogaci w miłość, którą św. Paweł nazywa więzią doskonałości. Gdy podczas naszego ziemskiego życia, odpowiadamy na ewangeliczne wezwanie, byśmy byli doskonali, jak Ojciec niebieski, to tym samym wypełniamy powołanie do wzrastania w miłości, abyśmy byli nienaganni i niezłomni wobec Boga Ojca ,na przyjście Pana naszego Jezusa wraz ze wszystkimi Jego świętymi. Z drugiej strony jesteśmy wezwani do „ oczyszczenia się z wszelkich brudów ciała i ducha", ponieważ spotkanie z Bogiem wymaga absolutnej czystości. Trzeba usunąć wszelkie ślady przywiązania do zła i naprawić wszelkie zniekształcenia duszy. Oczyszczenie musi być całkowite i to właśnie wyraża nauka Kościoła o czyśćcu. Termin ten nie oznacza miejsca, lecz formę życia. Ci, którzy po śmierci żyją w stanie oczyszczenia, trwają już w miłości Chrystusa, uwalniającego ich z resztek niedoskonałości. Należy uściślić, że stan oczyszczenia nie jest przedłużeniem sytuacji ziemskiej tak, jakby po śmierci istniała jeszcze dodatkowa możliwość zmiany własnego losu. Nauczanie Kościoła w tym zakresie jest jednoznaczne i zostało potwierdzone przez II Sobór Watykański , który głosi: „A ponieważ nie znamy dnia ani godziny, musimy w myśl upomnienia Pańskiego czuwać ustawicznie, abyśmy zakończyli jeden jedyny bieg naszego ziemskiego żywota zasłużyli wejść razem z Panem na gody weselne i być zaliczeni do błogosławionych i aby nie kazano nam, jak sługom złym i leniwym, pójść w ogień wieczny, w ciemności zewnętrzne, gdzie będzie „ płacz i zgrzytanie zębów". Dzisiaj pojawia się jeszcze ostatni aspekt , który Tradycja Kościoła zawsze podkreślała: jest to wymiar wspólnotowy. Ci, którzy znajdują się bowiem w sytuacji oczyszczenia, związani są zarówno z błogosławionymi, cieszącymi się już w pełni życiem wiecznym, jak i a nami, zdążającymi na tym świecie do domu Ojca. Podobnie, jak w życiu ziemskim, wierzący są między sobą zjednoczeni w jednym Ciele Mistycznym, tak również po śmierci, ci. Którzy żyją w stanie oczyszczenia doświadczają tej samej solidarności eklezjalnej, wyrażającej się w modlitwie, sufragiach i miłości innych braci w wierze. Oczyszczenie przeżywane jest w podstawowej więzi, jaka się tworzy między tymi, którzy żyją na tym świecie, a tymi, którzy cieszą się szczęśliwością wieczną.

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA Szczerość, prostota- oto znak, który przekazuje Ewangelia. Klimat prostoty, szczerości spokoju, łagodności, - cóż może być łagodniejszego, niż Dziecko nowo narodzone i złożone w żłobku, gdzie było wszystko, co potrzebne do życia. Łagodność ewangeliczna jest dla wszystkich, którzy są wezwani do udziału w pokoju, do udziału w jedności i do udziału w łagodności, gdyż ten Chłopczyk po tym, gdy stał się mężczyzną i głosił orędzia, powie ludziom „Uczcie się ode Mnie, gdyż jestem czystego i pokornego serca". Jest to orędzie, które po dwudziestu wiekach nadal zachowuje ważność w obliczu braku skrupułów, panowania, zarozumiałości, agresji, zniewag, konwulsji, wojny, dezinformacji, która wprowadza w błąd, zniesławiania i oszczerstw.

MÓWIĄ WIELCY Widzisz, jak śpieszą pasterze? Nikt nie szuka Jezusa, idąc wolnym krokiem/św. Ambroży ok.340-397/.

UŚMIECHNIJ SIĘ Pewnego razu św. Teresie z Avilla oraz św. Janowi od Krzyża ofiarowano wyborne rodzynki. Św. Jan zawołał wówczas: „Jeśli pomyślimy o sprawiedliwości Bożej, nie powinniśmy ich nigdy kosztować". Na to św. Teresa odparła: „Lecz gdy pomyślimy o Jego dobroci…zjedzmy je wszystkie".

Liturgia Słowa

24 XII- wtorek, Wigilia Narodzenia Pańskiego 2Sm7,1-5.8b-12.14a.16;Ps89;Łk1,67-79

25 XII- wtorek, uroczystość Narodzenia Pańskiego pasterka: Iz9,1-3.5-6;Ps96;Tt2,11-14,Łk2,1-14; Msza św. o świcie Iz62,11-12;Ps97;Tt3,4-7;Łk2,15-20; Msza św. w dzień Iz52,7-10,Ps98,Hbr1,1-6;J1,1-18 Maryja urodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w mieszkaniu.

29 XII- niedziela, Święto Świętej Rodziny: **Jezusa, Maryi i Józefa** Syr3,2-6.12-14;Ps128Kol3,12-21;Mt2,13-15.19-23 Cokolwiek czynicie słowem lub czynem, wszystko w Imię Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

01 I- środa, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Maryi. Nowy Rok 2014. Dzień Pokoju Lb6,22-27;Ps672-3,5-8;Ga4,4-7;Łk2,16-21 Pasterze wrócili i wysławiali Boga za wszystko co usłyszeli i zobaczyli.

03 I- piątek, Najświętszego Imienia Jezus 1J2,29-3,6;Ps98;J1.29-34

05 I- II Niedziela po Narodzeniu Pańskim Syr24,1-2.8-12;Ps147;Ef1,3-6.15-18;J1,1-18 Wszystko zaistniało dzięki Słowu. Bez Niego zaś nic nie zaistniało.

06 I- poniedziałek, Objawienie Pańskie, uroczystość,Iz60,1-6;Ps72;Ef3,2-3a.5-6;Mt2,1-12

12 I- Niedziela Chrztu Pańskiego, święto Kończy się okres Narodzenia Pańskiego. Iz42,1-4.6-7;Ps29;Dz10,34-38;Mk3,13-17 Jezus mu odpowiedział:„Zgódź się na to, gdyż teraz trzeba nam wypełnić całą tę powinność".

19 I- II Niedziela Zwykła, 18-25 stycznia- Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Iz49,3.5-6;Ps40;1Kor1,1-3;J1,29-34 Gdy Jan zobaczył zbliżającego się Jezusa, oświadczył: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata".

21 I- poniedziałek, Dzień Babci

22 I- wtorek, Dzień Dziadka

26 I- III Niedziela Zwykła Iz8,23b-9.3;Ps27;1Kor1,10-13.17;Mt4,12-23 Pójdźcie za Mną, a sprawię, że będziecie łowić ludzi.

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:
1.Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2.Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU:
Czwartek 15.00 – 17.00

SAKRAMENT POJEDNANIA:
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- NOWENNA DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
piątek godz. 17.00

-DO NAJŚW. SERCA P. JEZUSA, MSZA ŚW. Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE i BŁOGOSŁAWIEŃSTWO LOURDESKIE
p-szy piątek godz.17.00

- PIERWSZYCH SOBÓT MIESIĄCA
p-sza sobota godz. 6.30

-KU CZCI BŁ. JP II Z UCZCZENIEM RELIKWII
16 dzień m-ca godz.17.00

KANCELARIA PARAFIALNA CZYNNA
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza chętnych do współpracy. Kontakt z księdzem proboszczem.

PRZECZYTAŁEŚ – PODAJ DALEJ

Za złożone dobrowolne ofiary:

BÓG ZAPŁAĆ!

NARODZINY SOLIS INVICTI- ZBAWICIELA CAŁEGO ŚWIATA. Po dorocznym obchodzie Misterium Paschalnego, największym obchodem Kościoła jest Pamiątka Narodzenia Pana i Jego objawień. „Nie bójcie się! Zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan, A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”/Łk2,10/. Słowa anioła zwiastującego pasterzom wypełnienie proroctw Starego Testamentu w osobie Dziecięcia Jezus, złożonego w żłobie, stanowią istotną część duchowych przeżyć Uroczystości i całego okresu Narodzenia Pańskiego. Jest to święto celebrowane przez chrześcijan na całym świecie. Ukształtowało się i weszło na stałe do liturgii Kościoła w IV wieku. Święto Wcielenia i Narodzenia Chrystusa zaczęto obchodzić , odwołując się do analogii świętowania poza żydowskiego, jakim było w religiach naturalnych obchodzenie święta „narodzin niezwyciężonego słońca”. W procesie tworzenia się dzisiejszej uroczystości: „Natalis Invicti Solis” , Narodzin Niezwyciężonego Słońca, Zbawiciela całego świata, odgrywały dużą rolę elementy kosmiczne. Stwierdza to wielu autorów, a echo ich odbija się w wielu obrzędach i zwyczajach, które przetrwały do naszych czasów. „Coroczne świętowanie Narodzin Solis Invicti – Niezwyciężonego Słońca, które nie zna zachodu- Słowa Bożego, jest wyrazem pragnienia, aby Bóg był blisko całej stworzonej rzeczywistości”. Świat, całą rzeczywistość stworzoną oraz człowieka, będącego koroną tego stworzenia „tak Bóg umiłował, że dał swojego Syna” , który odtąd jest Emmanuelem, „Bogiem z nami”. Nie może być więc większego motywu przeżywanej radości.

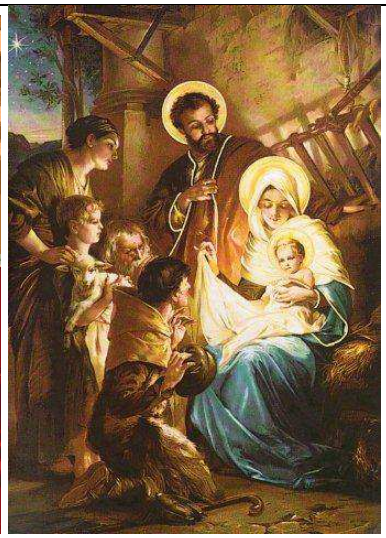

RUCHY I STOWARZYSZENIA:
1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g. 18.00
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”
- w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA z Lubawy, Tuszewa i Fijewa - w każdą pierwszy wtorek m-ca po Mszy św. wieczornej z Mortąg - w każdy ostatni czwartek m-ca o godz. 16.30

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRZTY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych. Jędrzej Roguszczak, Maja Fafińska, Aleksander Henryk Rytlewski

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

POGRZEBY Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie . Barbara Laskowska

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Tadeusza Brezy. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.